

bort fra Emnet. „Er han ikke Kaffehandler? Og er han ikke Deres Brodersøns Svigerfar?“

„Det er et ganske samvittighedsløst Menneske, der ikke har andet Formaal end at tjene Penge. De talte før om Ungdommen, og hvad De havde ventet Dem af den. Men vil De sige mig, hvordan skal den unge Slægt kunne vækkes til Ansvarsfølelse, naar Personer af den Slags faar Lov til at gaa uantastede omkring og endogsaa hædres af Samfundet, ja stilles frem som Forbilleder for de Unge? Er det underligt, at Haabløshed og en dræbende Ligegyldighed breder sig som en smitsom Sygdom netop blandt de ærligste og bedste af dem? . . . Og der er kun een herhjemme, der har Magt til at hjælpe her . . . en eneste, der maaske endnu kan vække Folket til Selvbesindelse og afværge en national Ulykke.“

„Og det er altsaa Tyrstrup!“

„Nej — det er Dem, Enslev! De er den eneste her i Landet, hvis Ord alle lytter til. Den eneste, hvis Tale naaer ud til hele Folket med virkelig Myndighed og Styrke. Tyrstrup veed godt selv, at han ikke magter Opgaven alene . . . Og naar *De* gaar imod ham, hvor skal han da søge sine Forbundsfaeller? . . . Men dersom De blot *vilde*, Enslev, saa kunde De med et Pennestrøg gøre en Ende paa meget af den vilde Lovløshed, der nu triumferer rundt om i vort Samfund . . . f. Eks. i vor Presse . . . og allermest i Deres egen Avis! Ja, jeg maa sige det, som jeg mener. De har der et Medansvar, som jeg ikke forstaar, at De vil blive ved at bære.“

„Aa, den dumme Snak! I tyve Aar har jeg maattet høre den! Men den gør intet Indtryk paa mig. Jeg kender det danske Friesind og veed, hvad jeg foretager mig. Der lumrer omkring i Krogene saa mange lyssky Bakterier efter Fortidens aandelige Sygdomme. Paa dem virker „Femte Juni“s ungdommelige Respektløshed som en gavnlig Desinfektion. Den har blot — som det nu viser sig — ikke været kraftig nok.“

„Maaske! Men har den ikke ogsaa ødelagt Livsspirer, Enslev? Hvor er vor Ungdom henne? Har en ung Mand i vore Dage nogen anden Tanke end sin egen Karriere — og saa Ad-